

Ryttylä 12.6.2012
Matti Väisänen

JEESUKSEN SEURAAMISESTA

Lk 9:57-62
(3HJS III vk)
Tampere
(17.06.2012)

Teksti:

57. Ja heidän tietä vaeltaessaan eräs mies sanoi hänelle: "Minä seuraan sinua, mihin ikinä menet." 58. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi."

59. Toiselle hän sanoi: "Seuraa minua." Mutta tämä sanoi: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni." 60. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleitten haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa."

61. Vielä eräs toinen sanoi: "Minä tahdon seurata sinua, Herra; mutta salli minun ensin käydä ottamassa jäähyväiset kotiväeltäni." 62. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ei kukaan, joka laskee kätensä auraan ja katsoo taaksensa, ole sovelias Jumalan valtakuntaan."

JOHDANTO

1. Ensiksi, mielessäni on ollut tätä jumalanpalvelusta ajatellen kaksi toivomusta:

- Ensiksi, että PH osoittaisi meille kirkkaasti Raamatusta, mitä Jeesus on ja mitä Hän on tehnyt ja yhä tekee meidän puolestamme.
- Toiseksi että PH tulisi ja osoittaisi meille myös, mitä meidän tulisi tehdä kiitokseksi Golgatasta eli siitä, mitä Jeesus on tehnyt ja yhä tekee meidän puolestamme.

2. Toiseksi, näiden asioiden tulisi olla ajattelussamme ja elämässämme nimenomaan tässä järjestyksessä.

- Sillä jos näemme ja koemme Kristuksen rakkauden ja kirkkauden selkeästi, kiitollisuutemme siitä nousee Hengen hedelmänä.
- Mutta jos meidän tekemme astuvat Kristuksen työn edelle, silloin meistä tulee huokailijoita ja hengellisiä burnout-ihmisiä.

3. Kolmanneksi, nykyistä edeltäneessä kirkkokäsikirjassa tämän päivän teksti alkoi jo kuutta jaetta aikaisemmin. Otan tässä saarnassa mainitun pitemmän tekstin ensimmäisen jakeen mukaan. Aloitan sillä.

1. JEESUS PÄÄTTI MENNÄ JERUSALEMIIN (Lk 9:51)

1.1. Jeesuksen päätös oli luja

Mainitsemani vanhemman kirkkokäsikirjan tekstin ensimmäinen jae kuuluu: ”Ja kun hänen ylösottamisensa aika oli täyttymässä, käänsi hän kasvonsa Jerusalemiä kohti, vaeltaaksensa sinne” (Lk 9:51).

Mitä ilmaisut: ”ylösottamisen aika” ja ”kasvojen kääntäminen kohti Jerusalemiä” merkitsevät? ”Jeesuksen ylösottamisen ajan täytyminen” viittaa tässä ilmeisesti samanaikaisesti kolmeen eri tapahtumaan: ristiin, ylösnousemukseen ja helatorstain tapahtumaan eli Jeesuksen taivaaseen astumiseen. Joka tapauksessa nyt oli suuri käännekohta Jeesuksen maanpäällisessä vaelluksessa.

”Kasvojen kääntäminen kohti Jerusalemiä” merkitsee kreikan kielen mukaan sitä, että Jeesus ”kiinnitti katseensa lujasti” Jerusalemiä kohden. Ilmaisuu kuvaa päättäväisyyttä. Toisin sanoen Jeesus asetti nyt päämääräkseen Jerusalemin, missä hänen oli määrä suorittaa lunastustyönsä. Minä menen nyt Jerusalemiin. Mikään ei saa estää sitä.

Tämä päätös nousi Jeesuksen kuuliaisuudesta Isän tahdolle ja rakkaudesta meihin. Hän tiesi, että hänet vangitaan ja tapetaan Jerusalemissa. Kun hän tämän tiesi, olisi odottanut hänen lähtevän mitä pikimmin toiseen suuntaan, mutta ei: ”Hän asetti kasvonsa lujasti Jerusalemiä kohden vaeltaaksensa sinne.” – Minkä tähden?

Sen tähden että Hän oli kaikessa kuuliainen taivaallisen isän tahdolle. Lisäksi Hän ajatteli sinua ja minua. Hän rakasti meitä. Hän päätti: ”Minä pelastan heidät. Minä otan kantaakseni heidän syntinsä.”

1.2. Pettikö Jeesuksen kuuliaisuus ja rakkaus Getsemanessa?

Oliko muutamaa päivää myöhemmin Jeesuksen kuuliaisuus ja rakkaus pettämisillään Getsemanessa, kun Hän siellä rukoili: ”Isä, jos on mahdollista, ota tämä malja pois minulta?”

Ei, ei tämä merkinnyt Jeesuksen perääntymistä alkuperäiseltä tieltä. Hänhän olisi voinut sanoa vain Sanan, ja enkelilegioonat olisivat hetkessä selvittäneet Hänen vastustajansa. – Mitä Hän tarkoitti?

Jeesus halusi tällä sanoa Isälle: ”Jos on mahdollista, että ihmiset pelastuvat, vaikka en mene ristille; Isä, jos sinulla on jokin muu suunnitelma, niin... Mutta tahdon, tahdon, tehdä kaikessa sinun tahtosi ja tahdon, että ihmiset pelastuvat. Rakastan heitä.”

1.3. Jeesuksen uskollisuus pitää.

Niin, Jeesus asetti kasvonsa lujasti Jerusalemiä kohti ja päätti mennä sinne. – Siunattu päätös! Eikö niin? Ilman tätä päätöstä meillä ei olisi tätä konfirmaatiojuhlaa, eikä iankaikkista elämää kolmiyhteisen Jumalan luona taivaassa. – Nyt palaamme varsinaiseen tekstiimme.

2. JEESUKSEN SEURAAMINEN (Lk 9:57-58)

Jeesuksen viimeisen Jerusalemin matkan alkutaipaleesta kertovaan kohtaan Luukas on koonnut lyhyet kuvaukset kolmesta miehestä, joista ensimmäinen ja viimeinen pyrkivät

Jeesuksen seuraajiksi, yhden eli keskimmäisen sen sijaan Jeesus itse kutsuu. Näiden miesten ongelmana on joko liiallinen hätiköinti tai liiallinen hidastelu.

Jokainen kolmesta keskustelusta tähdentää, että Herran seuraaminen on elämän tärkein asia, jonka rinnalla muut seikat merkitsevät varsin vähän tai eivät mitään. Lisäksi mainituissa kolmessa esimerkissä korostuu se, että Kristuksen seuraaminen on olennaisesti kulkemista hänen kanssaan kärsimystiellä.

2.1. Herra liian nopea

Ensimmäiselle miehelle olen antanut nimeksi ”Herra, liian nopea”. Hänestä tekstimme sanoo näin:

57. Ja heidän tietä vaeltaessaan eräs mies sanoi hänelle: "Minä seuraan sinua, mihin ikinä menet." 58. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi."

2.1.1. Ihmisen Pojan tie oli täällä jo alusta alkaen sellainen, ettei hänellä ollut ”sijaa majatalossa”. Maanpäällisen elämänsä aikana Ihmisen Poika joutui kokemaan kaikki ihmiselämän puutteet, myös kodittomuuden. Jos aiomme olla Jeesuksen seuraajia, meidän ei tule odottaa täällä ajassa välttämättä hyviä päiviä. Sellaisia varmaan odotti se mies, joka sanoi Jeesukselle heidän tietä kulkiessaan: "Minä seuraan sinua, mihin ikinä menet."

Ei kyseisessä sanassa itsessään mitään sopimatonta ole. Kaikilla Jeesuksen seuraajilla tulisi olla se mieli. Todelliset seuraajat seuraavat Karitsaa mihin ikinä Hän meneekin (Ilm 14:4). Mutta Jeesus näki varmaan miehen sisimpään ja huomasi, että hänellä oli väärä käsitys Kristuksen seuraajan osasta tässä ajassa.

2.1.2. Jeesukselta ei puuttunut ajallisen elämänsä aikana vain ylellisyyttä, vaan häneltä puuttui sellaistaakin, mitä ketuilla ja linnuilla on. Hän, jonka kautta kaikki on luotu, myös se, mitä sinulla ja minulla on, ei valmistanut itselleen edes omaa kotia. Antaessaan meille kodin Jumala antaa meille jo silloin enemmän kuin omalle Pojalleen.

Jos tahdomme seurata sellaista Vapahtajaa, on meidän korkean elintasomme keskellä oltava valmiit luopumaan suurista toiveista maallisessa suhteessa. Raamattu sanoo: "Jos olemme panneet turvamme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat" (1 Kr 15:19).

Jeesus ei varmaan suotta opettanut omiaan rukoilemaan: "Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme" (Mt 6:11).

2.1.3. Jeesuksen seuraaja on kyllä rikas, mutta taivaallisten tähden, ei välttämättä ajallisten (Ilm 2:9). Ajalliset tulevat kärsimään kerran täydellisen inflaation. Kaikki pörssit romahtavat kerran lopullisesti. Siksi Jeesus kehottaa omiaan käyttämään ajallisia ystävien hankkimiseksi iäisiin majoihin.

Lopun aikana Jeesus ei tarvitse itsekkäitä ajallisen onnen etsijöitä, vaan niitä, jotka asettavat iankaikkiset ajallisten edelle ja ovat valmiita luopumaan ajallisesta toisten iankaikkiseksi parhaaksi.

Tehköön Jeesus meistä seuraajiaan. Vaikuttakoon Hänen rakkautensa katseleminen meissä

sellaisen silmienavautumisen, että näkisimme iankaikkiset iankaikkisina ja ajalliset ajallisina, niin että molemmat saisivat elämässämme tilaa sen mukaisesti.

2.2. Herra liian hidas (59-60)

Tekstimme kaksi muuta miestä olivat oikeastaan edellisen, tuon liian innokkaan, vastakohtia. He estelivät kuten ihmiset yleensä. Edellisessä tapauksessa mies itse tarjoutui Jeesuksen seuraajaksi. Toisessa tapauksessa Jeesus kutsuu miestä seuraansa. Hänelle olen konseptissani antanut nimeksi ”Herra liian hidas”.

59. Hänelle Jeesus sanoi: "Seuraa minua." Mutta tämä sanoi: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni." 60. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleitten haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa."

2.2.1. Matteuksen evankeliumissa olevasta rinnakkaiskohdasta (Mt 8:21-22) näemme, että kysymyksessä oli yksi opetuslapsista, ei tosin välttämättä yksi niistä kahdestatoista, vaan todennäköisesti laajemmasta Jeesuksen opetuslapsipiiristä.

Kyllä Jumalan neljäs käsky asettaa meille velvollisuuksia, joista vanhempiemme hautaan huolehtiminen luulisi olevan yksi niistä.

Jeesuksen kutsuman miehen isä ei selvästikään ollut vielä kuollut. Vainajathan haudattiin Lähi-idän kuumassa ilmastossa vuorokauden kuluessa kuolemasta. Toisin sanoen mies vitkutteli Jeesuksen kutsun edessä ja halusi jäädä kotiin isänsä luokse siihen asti, kunnes tämä kuolee. Miehen pyytämä viivytys olisi näin ollen voinut olla kovinkin pitkäaikainen.

2.2.2. Jeesuksen huomautuksessa miehelle siitä, että ”anna kuolleitten haudata kuolleensa”, on kysymys ”hengellisesti kuolleista”. Ilmeisesti tämä mies / opetuslapsi luuli, että oli olemassa jokin velvollisuus tai asia, joka on pantava Jeesuksen seuraamisen edelle.

Mutta Jeesus ei sitä sallinut, vaan käski miehen mennä julistamaan Jumalan valtakuntaa. Elävät tarvitsevat uskovien palvelusta kipeämmin kuin kuolleet. Jos evankeliumia ei julisteta, maailmassa on vain hengellisesti kuolleita ihmisiä. Hautajaisetkin ovat ilman iäisyystoivoa lohduttomat seremoniat, joita voivat hyvin suorittaa hengellisesti kuolleet.

2.2.3. Kun on kysymyksessä Jeesuksen seuraaminen ja Jumalan valtakunnan ja hänen evankeliuminsa julistaminen, ei opetuslapsella ole montaa velvollisuutta, jotka olisi asetettava näiden edelle. Edelleen on totta myös tämä Jeesuksen sana: ”Elo on paljon, mutta työmiehiä vähän” (Mt 9:37).

2.3. Herra liian pehmeä (Lk 9:61-62)

Kolmas mies oli taakseen katsoja -tyyppiä. Hänestä tekstissämme kerrotaan näin:

61. Vielä eräs toinen sanoi: "Minä tahdon seurata sinua, Herra; mutta salli minun ensin käydä ottamassa jäähyväiset kotiväeltäni." 62. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ei kukaan, joka laskee kätensä auraan ja katsoo taaksensa, ole sovelias Jumalan valtakuntaan."

Tälle miehelle olen antanut nimeksi ”Herra liian pehmeä”. Mies on kuin hevosella tai härällä kyntäjä, joka yrittää kyntää suoraa vakoa edeten selkä menosuuntaan. Sellainen on

käytännössä mahdotonta. Vaosta tulee, mitä milloinkin, mutta ei ainakaan suora.

2.3.1. Taaksensa katsomisesta näyttää Raamatun mukaan olevan monesti huonot seuraukset. Jeesuksen sanat tuovat mieleen Lootin vaimon, joka oli sidoksissa kauniiseen kotiinsa ja ystäviinsä, jotka jäivät Sodomaan. Hän katsoi taakseen kohtalokkain seurauksin.

Kun Israelin kansan sydän kääntyi matkalla Luvattuun maahan takaisin Egyptiin, seurasi siitä suuret kärsimykset.

2.3.2. Tekstimme mies oli sidoksissa kotiväkeensä ja asetti sen Jeesuksen seuraamisen ja Jumalan valtakunnan julistamisen edelle.

Miten Jeesuksen opetuksen seuraaminen käytännössä tapahtuu, on vaikea kysymys, perheen jäsenillä kun ei aina ole sama hengellinen vakaumus ja kutsumus kuin Jeesuksen seuraajalla. Esimerkiksi lähetyskutsun saanut nuoripari voi joutua tavattoman suurten paineiden alle, kun heidän lähetystyötä ymmärtämättömät vanhempansa eivät hyväksy moista uravalintaa. Silloin tarvitaan kutsumustietoisuuden lisäksi esirukousta, hengellistä viisautta ja ennen muuta rakkautta.

2.3.3. Viittaisikohan Jeesuksen keskustelu kolmannen miehen kanssa siihen, että nimenomaan koti ja omaiset saattavat käydä monesti esteeksi Jeesuksen seuraamiselle ja Jumalan valtakunnan työhön lähtemiselle.

Lähtiessään kysymään kotiväen mielipidettä Jeesuksen seuraamiseen ja sanomaan näkemiin lähiomaisille monet ovatkin sanoneet näkemiin Jeesukselle ja hänen työkutsulleen.

Rakkaat lapset, nuoret, aikuiset ja myös vanhukset, jokaisen meidän tulee kuunnella vanhempiamme ja esivaltaa. Mutta ennen muuta meidän tulee kuunnella kolmiyhteistä pyhää ja hyvää Jumalaa.

PÄÄTÖS

Päätökseksi kolme lyhyttä toteamusta:

1. Profeetta Nehemia rohkaisi kerran Jerusalemin muurin rakentajia vihollisten vastustaessa työtä. Hän sanoi rakentajille: "Älkää peljätkö heitä; muistakaa suurta ja peljättävää Herraa, ja taistelkaa veljienne, poikienne ja tyttärenne, vaimojenne ja kotienne puolesta" (Nh 4:14).
2. Meidänkin aikanamme paras tapa taistella kotiemme puolesta on seurata Jeesusta ja rakentaa Jumalan valtakuntaa.
3. Tehkäämme tämä "suurella innolla", kuten israelilainen Baaruk korjatessaan Jerusalemin hajalle revittyjä muureja Baabelin vankeudesta palaamisen jälkeen Nehemian aikana (Nh 3:20).

Amen.